

findes i det foreliggende Lovforslag. Jeg paa-skønner den Udtalelse fra Venstres Ordfører, at man maatte betragte dette Lovforslag som Begyndelsen paa en Afvikling. Jeg vil ikke sige, at han bestemte sagde, at han ikke kunde tænke sig, at vi ogsaa næste Aar skulde staa overfor Behandlingen af en Boliglov, men han var i alt Fald enig med mig i, at man skulde arbejde hen imod at komme tilbage til de Tilstande, vi havde levet godt under i mange Aar uden at have nogen Boliglov — selvfølgelig under den Forudsætning, at man heller ikke havde Bolignød.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Paragraffer. Det væsentligste er for mig, at vi i Øjeblikket er nødt til at have en Boliglov, og at det vilde være ønskeligt, om der kunde træffes saadanne Forandringer i denne Lovgivning, der kunde virke til, at det private Byggeri virkelig tog et Opsving. Spørgsmaalet om, hvorvidt det er ønskeligt, at Forhøjelse af Huslejen indtil en vis Procent kan gennemføres uden Nævnets Medvirkning, har været behandlet af flere ærede Talere. Jeg staar naturligvis som en varm Forkæmper for, at man paa det Punkt undgaar det Besvær, som det er at kæmpe sig gennem Nævnets Afgørelser. Naar man har en vis Sats, hvortil man i alt Fald kan gaa, er man dog altid udenom en hel Del Vanskeligheder. Nu forekommer det nogle, at 30 pCt. er meget. Det er naturligvis en Skønssag. Jeg tror ikke, at man med Rette kan sige, at 30 pCt. af Lejen i 1914 er meget for den, der skal administrere sin Ejendom ordentligt. Der staar ogsaa kun, at man maa gaa til 30 pCt.s Forhøjelse, for saa vidt som Ejeren skal vedligeholde. Naar han ikke skal det, staar der vist, at der kun maa forhøjes med 20 pCt.

Med Hensyn til Valget af Nævnene er der blevet gjort Indsigelse imod den foreslaaede Forandring, hvorefter der skal tages noget Hensyn til de Indstillinger, der kommer fra Organisationerne. Det forekommer mig rimeligt, at man, naar man i det hele vil gaa til Organisationerne, saa ogsaa tager noget Hensyn til dem. Efter Forslaget indstiller Organisationerne dobbelt saa mange, som der skal bruges, og saa har Kommunalbestyrelsen Lov til at forkaste dem alle og sige: Ingen af dem vil vi have. Derefter har Organisationerne Lov til at indstille en Gang til. — saa vidt man kan forstaa, behøver de ikke i det Tilfælde at indstille mere end det Antal, der skal bruges —, men saa skal Kommunalbestyrelsen ogsaa tage de indstillede. Paa denne Maade er der dog givet Organisationerne nogen Indflydelse. Hvis

det derimod ordnes saaledes, at Kommunalbestyrelsen ogsaa anden Gang kan undlade at tage Hensyn til Organisationernes Indstilling, saa maa man virkelig med Rette sige, at saa har Organisationerne ikke faaet den allerfjerneste Indflydelse. Thi en saadan Ordning betyder, at man ønsker, at Magten skal ligge alene hos Kommunalbestyrelsen og slet ikke være delt, hverken med den ene eller den anden.

J. Chr. Jensen: Den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Kayser, fremførte nogle Synspunkter, som jeg gerne vil have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til, fordi jeg ikke forstod dem, og jeg synes heller ikke, der var nogen Grund til at udtrykke sig om det paagældende Spørgsmaal, saaledes som det ærede Medlem gjorde. Det ærede Medlem sagde, at man nedsatte en Boligkommission, og Resultatet blev, at vi i Øjeblikket staar med en Bolignød, som er større end nogen Sinde tidligere; og saa refererede det ærede Medlem nogle Citater af den Statistik, som Boligkommissionen er fremkommet med. Jeg tror, de fleste maatte faa det Indtryk, at det skulde være Boligkommissionens Skyld, at der i Øjeblikket var en Bolignød større, end den har været før. Det er naturligvis ganske fejlagtigt. Men man kan ogsaa udlægge det ærede Medlems Ord paa den Maade, at Boligkommissionen ikke har gjort det, der var Hensigten med den, nemlig at afhjælpe Bolignøden. Selv om jeg ikke vil tage Boligkommissionen i Forsvar og sige, at alt dens Arbejde har været ufejlbart — det har det ikke været, tværtimod kunde jeg ønske, at den havde taget anderledes skarpt fat —, kan man dog ikke tillægge Boligkommissionen nogen Skyld i Misere; thi det kan paavises, at man ikke — heller ikke i det sidste Forslag, som foreligger her — har taget alle de Hensyn til Boligkommissionens Indstillinger til Regeringen, som jeg synes, man skulde have taget.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at man skulde arbejde hen til at faa det private Initiativ til at tage fat igen, og han motiverede, at dette ikke lod sig gøre, forinden man skaffede en større Frihed, end denne Huslejelov hjemler, for at de private kan faa det Udbytte af deres Arbejde, som skulde foranledige dem til at tage fat. Denne Betragtning er urigtig. Baade den nuværende og de tidligere Huslejelove har helt ud fritaget Nybyggeriet for Kontrol kun naar de Lejere, som først kom ind flyttede, skulde Forholdene komme ind under Huslejeloven. Men der kan ikke paa